

[Niels Frederiksen.]

kommende Vinter, end der ellers kunde regnes med.

For dansk Landbrug vil den nu indtraadte Situation virke forskelligt, efter som Landbrugets Forhold er. Saa vidt man kan dømme i Øjeblikket, vil Forholdene antagelig forme sig saaledes, at den lave Kronens Guldværdi vil bevirke, at Afsætningen af Eksportvarerne kan ske paa sædvanlig Maade uden Omregningstab for den eksporterende Landbruger, men givet er det, at i samme Forhold, som Kronens Guldværdi synker, vil Kronens Købeevne i de valutastærke Lande forringes. Der er ingen Tvivl om, at skal vi købe de Raastoffer, som vi især faar i stor Mængde fra Amerika, vil vor Købeevne i Kronetal forringes betydeligt, eftersom Kronens Guldværdi er sunket, og dette vil atter føre til, at den økonomiske Forskydning i Forholdet vil gaa i den Retning, at den Del af Landbruget, der importerer mest i Forhold til Bedriftens Omsætning, vil blive mindst hjulpet af den Valutasituation, der er indtraadt, medens alle de Landbrugere, hvis Hjemmeproduktion udgør den væsentligste Del af Bedriftens Indtægt, vil faa den største Fordel, idet de ikke faar den tilsvarende Nedgang i Indtægterne. Hvis vi i den nuværende Valutasituation kan holde et nogenlunde fast Pengevæsen, selv under Papirmøntfoden, og Pengekapitalens Magt og Førsteret derved begrænses og indskrænkes, og der saaledes kan skabes Mulighed for, at Erhvervslevet kan blive lettet for den Byrde til Pengekapitalen, som i den nuværende Situation og i det moderne Samfund virker overordentlig trykkende og hemmende, da vil efter min Mening den vanskelige Situation, som Papirmøntfoden bringer vort Land i, ogsaa have sine Lyspunkter, sine hjælpende Virkninger.

Alle disse Forhold betinger efter vor Opfattelse, at man gennem den Lovgivning, som Dagen kræver, maa arbejde paa kort Sigt og særlig fæstne sin Opmærksomhed ved at gennemføre en Kriselovgivning, der tilstræber at hjælpe paa Dagens og Nutidens øjeblikkelige Vanskeligheder. Ud fra denne Betragtning har Regeringen ogsaa udarbejdet sine Forslag til Hjelpeforanstaltninger overfor Landbruget og overfor de Vanskeligheder, som kan foranlediges af Begivenheder,

der indtræffer ude i den store Verden. Der er rejst Kritik overfor Regeringens Handlemaade i den Situation, som blev skabt, da man forlod Gulddindløseligheden for Sterling. Der er rejst en meget skarp Kritik, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal brugte i Gaar saa stærke Ord som, at den siddende Regering viste Raadløshed og Forvirring og sikkert kun gennem indbyrdes Kamp var kommet til et Resultat. Ja, hvis den Karakteristik af Forholdene indenfor Regeringen var rigtig, saa forekommer det mig, at det er endnu mere beundringsværdigt, at den saa er i Stand til at gøre det rigtige. For det er dog erkendt med sædvanlig Redelighed af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at som Forholdene udviklede sig, var dette: at gennemføre et Eksportforbud for Guld, det eneste rigtige, det skabte Mulighed for, at vi i Fremtiden under de skiftende Forhold kunde føre en selvstændig Valutapolitik. Og jeg anerkender end yderligere det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers rigtige Betragtninger, at i den Situation, som da indtraadte, var det ugørligt at tage sit Standpunkt øjeblikkeligt. Derfor gjorde Regeringen det rigtige, idet den førte en Politik, der muliggjorde, at man kunde træffe den Ordning med Nationalbanken, som førte til, at Regering og Rigsdag faar Indseende med den Pengepolitik, der føres, at man ikke slavisk binder vor Krone til en fremmed Valuta, men har Mulighed for at føre en Valutapolitik under al berettiget Hensyntagen til det danske Erhvervslevs Krav. Derfor forekommer det mig, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Kritik af Regeringens Optræden og Handlemaade i denne Sag var overordentlig anstrengt. Jeg tror, det bliver meget svært at faa Befolkningen til at erkende, at vi havde en raadløs, forvirret, uenig Regering, naar denne dog i en vanskelig Situation gjorde det rigtige, selv om den fra det ærede Medlems Side fik forkerte Raad. Den Kritik bider ikke, og den kan vi ikke anerkende som gyldig. Som Situationen nu er, har Regeringen, forekommer det mig, ogsaa haft Ret i roligt og besindigt at afvente, hvad der vilde være tjenligt at gennemføre af Kriselovgivning.

Man har ogsaa angaaende Regeringens Holdning paa dette Omraade fremsat en Kritik, som efter min Opfattelse er uberettiget